

[Terug naar Bijbel index](#) [Terug naar Boek index](#)

Job 20

- 1 Toen nam de Naamatiet Sofar het woord en zeide:
- 2 Nu dwingen mijn gedachten mij toch tot een antwoord, omdat het in mij stormt.
- 3 Ik hoorde een voor mij smadelijke terechtwijzing, maar geest zonder inzicht gaf mij antwoord.
- 4 Weet gij dit soms van oudsher, sedert de mens op aarde geplaatst is?
- 5 Voorzeker, het gejubel der goddelozen duurt kort, en de vreugde der godvergetenen slechts een ogenblik.
- 6 Al verheft zich zijn trots hemelhoog, en raakt zijn hoofd aan de wolken,
- 7 Hij gaat als zijn drek voor altijd te gronde; wie hem gezien hebben, zeggen: Waar is hij?
- 8 Als een droom vervliegt hij, onvindbaar, hij wordt weggevaagd als een nachtgezicht.
- 9 Het oog, dat hem bespeurde, aanschouwt hem niet meer, en zijn woonplaats ziet hem niet terug.
- 10 Zijn zonen moeten de gunst van geringen zoeken, en zijn eigen handen moeten zijn vermogen afgeven.
- 11 Zijn gebeente moge vol levenskracht zijn, deze legt zich met hem neer in het stof.
- 12 Al moge het kwaad zoet zijn in zijn mond, al moge hij het verbergen onder zijn tong,
- 13 Al moge hij het sparen en niet prijsgeven, al moge hij het terughouden tegen zijn gehemelte,
- 14 Toch verandert zijn spijs in zijn ingewanden, zij wordt addervenijs in zijn binnenste.
- 15 Schatten slokte hij in, maar hij moet ze weer uitspuwen, God drijft ze uit zijn buik.
- 16 Addergif zal hij inzuigen, een slangetong zal hem doden.
- 17 Hij mag zich niet verlustigen in beken, in vlietende stromen van honig en room.
- 18 Het moeizaam verworvene moet hij afgeven, hij kan het niet doorslikken; evenals het vermogen, door zijn ruilhandel verkregen, zonder dat hij er genot van heeft.
- 19 Want hij heeft geringen verbrijzeld, aan hun lot overgelaten, een huis geroofd, maar hij kan het niet opbouwen.
- 20 Voorwaar, hij kent geen rust in zijn binnenste, en met zijn schatten zal hij niet ontkomen.
- 21 Niets ontsnapt aan zijn vraatzucht, daarom heeft zijn voorspoed geen bestand.
- 22 Ondanks zijn volle overvloed wordt het hem bang, de volle zwaarte van het onheil overvalt hem.
- 23 Om zijn buik te vullen laat [God] zijn brandende toorn tegen hem los, die Hij op hem doet neerregenen als zijn spijs.
- 24 Hij moge vluchten voor het ijzeren wapen, de koperen boog zal hem doorboren.
- 25 Hij moge [de] [pijl] uittrekken, zodat deze zijn rug uitgaat, en de schicht uit zijn gal te voorschijn komt: doodsschrik komt over hem.
- 26 Algehele duisternis is bewaard voor wat hij spaart; een vuur, niet [door] [mensen] aangeblazen, verslindt hem en verteert wat in zijn tent overig is.
- 27 De hemel openbaart zijn ongerechtigheid, en de aarde staat tegen hem op.
- 28 Wat in zijn huis was opgelegd, wordt weggevoerd, weggevaagd ten dage van zijn toorn.
- 29 Dat is van Godswege het deel van de goddeloze mens, de erfenis, van God hem toegezegd.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:
<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:
<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=job20>

Last update: **2022/05/06 21:59**

